

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy-hóra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentellen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttérközleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerinti számít.

Vádirat.

Szeged, július 26.

A megye ellen valóságos vádiratot tesz közzé Beksics Gusztáv vezércikkben és bármennyire érthető is, hogy az állami közigazgatás hívei haragszanak és idegeskednek a hirhadt javaslat megbuktatása miatt, a megyék bizony nem érdemlik azt az indulatos, mondhatni: ellenséges megítélést, mely kifejezésre jut a kormánypartí lapokban, mintegy bevezetéseül annak, hogy Szapáry gróf az őszi ülészenakon ismét elő akar állani a megyei önkormányzat megsemmisítésével.

Sötét, kegyetlen vádak azok, amik a megyék ellen kifejezésre jutnak, melyek az önkormányzat ellenségei szerint olyanok, mint a középkori páncél. Jók voltak, amíg föl nem találták a puskaport, de el kellett dobni a lomtárba, az ócska vas közé, mikor már nem védték a harcost a golyótól és csak szabad mozgásában akadályozták.

Hasonlatkép úgy van alkalmazva ez a példa a megyékre, hogy azok is jók voltak, míg a megye az alkotmányos szabadság bástyája és nem közigazgatási szerv gyanánt szerepelt, de rosszak most, mert nem tudnak közigazgatni sem szárazon, sem vizen.

A Szapáry-kormány és az ő hü emberei persze nem törődnek azzal, hogy továbbra is bástya kell az alkotmányos szabadságnak, amiből vagy az látszik, hogy nem ők találták föl a páncélokot lomtárba juttató puskaport, vagy ami még rosszabb, az látszik belőle, hogy nem akarják elismerni, amit ők éreznek legjobban, hogy az államhatalomnak az ő szellemükben való kiterjesztése az Ausztriával való szolgálai kapcsolatnál fogva jövőre is szükségessé teheti még azokat a lenézett bástyákat.

De nincs igaza a megyék ellen szóló vádiratnak a dolog érdemében sem és ahol igaza van, ott a felelőség, a bűn a kormányé, nem pedig a megyéé. Ahol rossz és megbízhatlan a megyei közigazgatás, első sorban a főispán felelős érte, az pedig a kormánynak teljhatalmu megbízottja. Nem a megye tehet róla, hogy a főispánok az ő teljhatalmukat csak a korteskedésnél és a választásoknál használják föl, nem pedig arra, hogy folytonos, éber figyelemmel kísérjék a közigazgatás menetét, hogy örködjének a polgárság érdekei fölött és hogy számadásra, felelősségre vonjanak minden tisztviselőt, aki nem teszi a kötelességét.

Meg lehet jelölni a példákat pontosan és azok ellen mitsem használ az elméleti fejtegetés és a modern állami közigazgatás botján való nyargalás. Ahol az állami fölügyelet alkalmas kezekbe van letéve, ott a közigazgatás jó, pontos, kifogástalan. Ahol viszont laza a fölügyelet és az ellenőrzés, ahol kortes érdemekért minden bűn alól földoldják a hanyag és lelkiismeretlen tisztviselőket, ott rossz és hitvány az adminisztráció.

Az emberek, a tisztviselők mindig és örökké egyformák, akár a megyegyűlés választja őket, akár a miniszter nevezi ki. És ha a Beksics vádirata az oroszországi csipovnikok közigazgatásával hasonlítja össze a mienket, első sorban nem a megyei tisztikarok fölött mondja ki súlyos ítéletét, hanem kimondotta azt a belügyminiszterre és az ő főispánjaira, akiknek kezében van a mód és a hatalom, hogy mintaszerű közigazgatást csináljanak, csak épen a kellő ellenőrzést kell gyakorolniok és érvényesíteniök kell a fegyelmi jogot, mely egészen olyan, mint a süprű, nem tisztítja azt a helyet, ahol egyszerűen a sarokba állítják.

Különb is a legnagyobb mértékben igazságtalan és elfogult az egész vádirat. Állítja, hogy a megyék nem alkottak semmit, nem csináltak jó utakat, nem gondoskodtak arról, hogy jó ivóvíze legyen a lakosságnak és nem hajtották végre a közegészségi törvényt, szóval a megyék nem valók semmire, az állam pedig mindent meg fog tenni, ami üdvére lesz a népnek.

Ismét és ismét azt kell mondani, hogy ez a bűnlajstrom csak azokra a megyékre érvényes, melyekben műkedvelő, kényelmes nagy urak méltóságoskodnak a főispáni székekben. De el kell mondani azt is, hogy az állam kormánya sem tartja és tiszteli azokat a törvényeket, melyeknek végre nem hajtásáért a megyéket teszik felelőssé. Vajjon a kormány, hogy csak egyet említsünk, tiszteletben tartja-e a közegészségi törvényt és végrehajtotta-e a trachoma-törvényt, melynek minden egyes rendelkezése alapján valósággal vád alá kellene helyezni a belügyminisztert azért, mert megszegte, megkerülte, félredobta.

Ha számolni kell a megyei közigazgatás bűneiről, több terheli azokból a kormányt, mint a megyéket. És ha a kormánylapok irányzatos vádiratai ázsianak kürtölik ki világszerte a megyei közigazgatást, ennek szégyene minden kétségen fölül azt sújtja, akit védelmezni akarnak, a kormányt.

Kossuth részvéte Károlyi Gábor grófhhoz.

Kossuth Lajos Károlyi Gábor grófhhoz neje elhunytá alkalmából következő levelet intézte: Kedves barátom! Elvesztette ön nejét, aki behintette az ön élete utját a szeretetnek virágaival s megadta önnek a legbacsesebb kincset, amit az élet adhat, a házi boldogságot. Legyen áldott emlékezete! Ugy vagyok értesítve, hogy gyógyíthatatlan kinos betegség okozta halálát, ha így van, neki a halál az volt, amit úgy szoktunk kifejezni, hogy „kiszenvedett“. Igazuk lehet, igazuk van azon bölcselőknek, akik Platótól kezdve az „ismeretlen bölcs elmének“ szerzőjéig azt tartják, hogy nem adományul kapjuk a végzettől a létet, hanem csapásul, mert ha megvonjuk a mérleget létünk örömei és fájdalmai közt, a számitás eredménye még a legkedvezőbb esetben is mindig passzív, — hát én nem azt fájlalom, hogy az, aki az ön életét a házi boldogsággal megfűszerezte, „kiszenvedett“. Őrá nézve a halál szabadulás volt; sohasem igazabb, mint a gyógyíthatatlan kinos betegségek esetében az, amit Nápolyban egy templom ajtaja fölbe bevésve olvastam: „Aut pati, aut mori“, „vagy szenvedj, vagy halj meg“. — Ő meghalt, hát megszűnt szenvedni, de olyan édesek a szeretetnek kapcsai, hogy önnek, aki őt elveszté, keservesen fáj, tudom, hogy mennyire fáj, közel egy emberöltő ideje vonult el már ősz fejem fölött, amióta engem hasonló csapás ért s a seb, amelyet szivemen, lelkemen ejtett, még mindig keservesen sajog szakadatlanul s a buj, a bánat, a lelki gyász, mely lakótársammá lett, velem fog lakni rideg hajlékomban halálomig. Hát én értem, hogy mennyire fáj önnek a veszteség, óhajtom, hogy az idő balzsamos ujjai nagyobb hatással kezeljék az ön szívének sebet, mint nálam tevék; de az időre bizva, amit csak az idő adhat, vigasztalgatni nem akarom, mert vigasztalni nem tudom, de megmondom önnek, miben keressen enyhítést: a köteleességek lankadatlan teljesítésében, melyekkel az ember embertársának, a polgár nemzetének, a hazafi hazájának tartozik. — Tartson meg — ha nem resteli — engem, öreg, hü barátját nagyrabecsült jó indulatában, barátságában. Isten önnel! *Kossuth.*

A szegedi iparosok a kiállításról.

— Értekezlet a kamarában. —

Szeged, július 26.

A kamara elnökének meghívására ma szép számban gyűltek össze Szeged iparosai a kamara tanácsstermében, határozandó arról, hogy pártolják-e a milleniumi ünnepel kapcsolatban a nemzeti kiállítás rendezését.

Az értekezlet tulnyomó többsége a nemzeti kiállítás mellett foglalt állást és hozzájárultak e határozathoz job-

bára az ipartestület előjáróságának tagjai is, kik maguk is elismerik, hogy az előjáróságnak minap néhány szóval kimondott elutasító véleményét a szegedi iparosok legnagyobb része nem helyesli.

Az értekezlet lefolyásáról következő tudósítást adjuk:

Elnök: Gál Ferencz kamarai elnök.

Előadó: Kulinyi Zsigmond kamarai titkár.

Jelenvoltak az értekezleten: Weiner Miksa és Rainer Ferencz alelnökök, Balogh Ferencz, Csányi János, Csikós Ignác, May R. Miksa, Harcz Lajos, Grasselly László, Gál Kálmán, Rainer Károly, Obláth Lipót, Tóth Béla kamarai beltagok és Rósa Izsó levelező tag, Bakay Nándor II. titkár, a meghívott iparosok közül Babós Elek, Bója János, Bója Mátyás, Bokor Nándor, Buday Emil, Brauswetter János, Berra József, Bálint István, Domán Mihály, Kalmár István, Kaszta Mihály, Lábdy Antal, Milis Imre, Pálffy János, Reitzer Lipót, Somogyi István, Szűcs Antal, Rubin Miksa, Tóth János és többen.

Gál Ferencz elnök megnyitván az értekezletet, előadja annak tárgyát és kifejti, hogy a nemzet ezredéves ünnepével kapcsolatban a kiállítás rendezése minő tekintetből kívánatos.

Kulinyi Zsigmond előadja, hogy a kiállítás megtartásának vagy elejtésének kérdésében nincs ok habozni Szegeden, mert itt a kamara is nyilatkozott már a nemzeti kiállítás mellett, az ipartestület megépen azt a kérést intézte a keresk. miniszterhez, hogy a milleniumi orsz. kiállítás Szegeden rendeztessék. A következetesség azt parancsolja, hogy Szeged érdekelt körei maradjanak meg eredeti álláspontjuk mellett, hogy az ezredéves ünnep kötéssék össze kiállítással. A millenium nagy, fölémelő alkalmi is kötelezi erre az országot és a legmagyarabb város polgárai.

Indítványozza, hogy az értekezlet nyilatkozzék a nemzeti kiállítás megtartása mellett, azon megjegyzéssel, mikép az ország jelentékeny nagy városainak adassék alkalom, hogy külön csarnokokat állíthassanak.

A „SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

Fegyverszünet.

(Vrchlicky Jaroslav.)

A nap fényében ragyogó, és az üde zöld színű mogyoró bokroktól félig beárnyékolva keskeny hegyi uton csendesen haladt fölfelé egy kis társaság, a férfi, ki egy kis gyermekocsit tolt maga előtt, az asszony és egy kis 6 éves leányka.

A férfi szép, de életunt arcú szőke ember volt, divatosan, de gond és izlés nélkül öltözködve. Egész valójá egy sokat csalódott és hivatalos munkában kimerült beamtert árult el.

A kis gyermekből, mely a kocsi aludt, csak két pufók arcocská látszott ki, melyet néha-néha megvilágított a mogyorólevelek között átszűrődő meleg napsugár.

A kocsikörül vidáman ugrált jobbra-balra a leányka, fáradhatlanul bujkálva a bokrok közt, szagatva virágokat és leveleket. Daczára, hogy szemmeláthatólag örült a kirándulásnak, valami határozatlanság és félénkség látszott, mely nem engedte, hogy teljes szabadsággal adjon kifejezést örömeinek.

Legérdekesebb személy a fiatal asszony volt. Gyönyörű elegáns természetével és kifejezésteljes vonásaival igazán démoni jelenség volt. Arcza sötét pirban égett, amelynek nem annyira belső fölindulás, mint az volt az oka, hogy a hegyi sétákhoz nem szokott városi asszonyt a meredek ut valószínűleg igen kifárasztotta.

Obláth Lipót nem tartja helyesnek, hogy az elnökség határozott, megokolt indítványt praecoccupálja az értekezlet véleményét.

A dolog érdemére megjegyzi, hogy itt hangzatos szövegek nem döntenek s az a kérdés, hasznos lesz-e a kiállítás s nem bánjuk-e meg annak rendezését. Wekerle miniszter belátta, hogy oly áldozatokba sodortatnánk bele a kiállítással, melyek nem állanak arányban az ország közgazdasági erejével és inkább az iparfejlesztés céljaira kívánt nagyobb összeget fordítani. Ez sokkal helyesebb, mint az ezredéves ünnep alkalmából országos kiállítást rendezni akkor, mikor az 1885-iki kiállítás tárgyainak több mint háromnegyedrésze külföldi gyártmány volt. Tíz év óta nincs oly haladás az ország iparában, hogy az új kiállítás indokolt lenne, mint az ezredéves ünnep kiegészítő részét pedig nagyon drágának tartja azt.

Oly nyilatkozat tételét ajánlja az értekezletnek, hogy a nemzeti kiállítás rendezését nem tartja célszerűnek és nemzetgazdaságilag hasznosnak.

Lábdy Antal sajnálja, hogy előtte szóló annyira degradálja a magyar iparosokat, mintha azok tíz év alatt nem haladtak volna. Az ipartestületi előjáróság határozatát a kisiparosoknak kétségkívül nem kedvező anyagi helyzetére vezeti vissza, de szembeállítja ezzel a honalapítás ezredéves ünnepének nagy, magasztos alkotását. A kisiparosok költségeinek apasztása végett is helyesli a külön csarnok eszméjét, mert ennek költségeihez a város is hozzájárulna. Azzal fejezi be beszédét, hogy az ezredéves ünnep alkalmával a második magyar városnak szégyen lenne meghátrálnia.

Kalmár István előadja, hogy a testületi előjáróság határozata az, hogy a budapesti kiállítást nem pártolja, de ha megtartatik, külön szegedi pavillon legyen és a kisiparosok ne vegyenek részt. E határozat értelmében nyilatkozik most is.

Milis Imre kifejti, hogy az iparosok ösmerik a kiállítások hátrányait is, de el vannak készülve áldozatok hozatalára is. Pártolja a kiállítást.

Balogh Ferencz szintén tudja, hogy, mint mindenütt, a kiállításoknál is történnek visszaélések, de ez a kicsinyes szempont szerinte döntő nem lehet. Az ezredéves ünnepet nem lehet megcsinálni csupa

Azonban jókedvűnek sem lehetett mondani, legalább is az idegesen rángatózó ajkak és összehuzott homlok ezt árulta el. Az ut meredeksége daczára is könnyeden ment előre s minden mozdulatán, még azon is, midőn egy kiálló galvat letört vagy díszes ujdivatú napernyőjével a földbe szurkált, bizonyos könnyedséges elegancia vonult át.

Lassan haladtak fölfelé. Ugy látszott, mintha a fiatal asszonynak valami különös mondanivalója lett volna, legalább is a gúnyosan összehuzódó ajkocskák ezt sejtették, azonban egy-egy ily mosoly után hátra veté fejét, mintha mondta volna: „Hiába minden”.

A dél közelgett és a melegség folyton nagyobbodott. Az ut nem akart véget érni. A férfi, ki türelmesen tolt a kis kocsi, egy pillanatra megállt, hogy letörülje a homlokáról lepergő verejtéket.

— Ime a te kirándulásod élvezetei — szólt bosszusan a fiatal asszony, — előre tudhattad volna, hogy ilyen nagy meleg lesz.

A férfi, ki ugylátszik már meg volt szokva az ily természetű kifakadásokhoz, semmit sem felelt.

— Csak legalább azután kapnánk valami tisztességes ennivalót — folytatá a menyecske még élesebb hangon.

— Majd kapunk sört meg valami hideg ételt — felelt nyugodtan a férfi.

— Igen, valami rossz sört. De miféle gondolat is ez, vasárnap kirándulni, a helyett hogy kényelmesen otthon ülénék, vagy valahol látogatásokat tennénk. De persze, te akartad így.

tüzijátékkal, okvetlenül szükség van a kiállításra, melyen bemutathatjuk haladásunkat, mely igen jelentékeny, mert téves az, amit egy szónok fölhozott, hogy az 1885-iki kiállítás iparozikkeiból $\frac{3}{4}$ rész külföldi volt. A nemzeti kiállítás megtartása mellett nyilatkozik.

Kulinyi Zsigmond zárszava után az értekezlet tulnyomó többsége 5—6 szó kivételével a nemzeti kiállítás megtartása mellett nyilatkozik.

A csendőrökről.

(y.) Most, hogy Biharban, a tamásii pusztán véres kázus történt a csendőrök és munkások között, helyénvaló a közbiztonság derék öreivel kissé foglalkozni.

Nem azzal: vajjon jogosan használták-e vagy nem fegyvereiket, azt majd kideríti a vizsgálat, hanem mással, olyannal, ami megérdemli az illetékes körök figyelmét, ha másért nem, már csak humanisztikus szempontból is.

Szegény csendőrök. Nem hiszem, hogy az országnak ezeknél szánandóbb páriái lehessenek. S amit ezek kiállanak, az egy kis Szibéria.

Mert ugyan mit kíván tőlük az állam? Fedhetlen jellemet, testi hibátlanságot és vas egészséget, bizonyos szellemi nivót és katonaviseltséget: határtalan önfeláldozást és bátorságot. Nekik nincs ünnep, nincs éjjel, nincs nappal. Fullasztó hőség vagy dermesztő fagy; hó avagy nyári zivatar és menykőhullás, vak sötétség és nyakig sár vagy hó, az rájuk nézve mindegy. Ha üt az óra, menni kell. Menni a bizonytalanba! Zsíványok ellen, lázadók ellen. Verekedésekbe, ahol csattog a furkó és villog a kés. Rendet csinálni ezer kihágó közt. Két ember egy falu ellen. És nem szabad vonakodni, gyalázat félni, bűn megijedni. Nem szabad respektálniok a halált, csak a kötelességet. Óriási hatalom van a kezükben, még óriásibb felelősséggel, hogy ne lehessen gyarló és ne követhessen el hibát, mert szigorubb ellene a fegyelem, mint a katonaságnál. Mikor aztán hűségeseen kiszolgált, kötelességét becsületesen teljesítette, fiatalágát részben veszélyben eltöltötte, a mesterségét elfelejtette, a mezei munkától elszakott, akkor aztán kinyilik előtte a nagyvilág, mint a kanári madár előtt a kalit s kilépvén a kenyérkereset ismeretlen labi-

A férfi semmit sem szólt és ez az asszonyra a legnagyobb büntetés volt. Az ingerkedés és a csufolódás erőtlenül hullottak vissza a stoikus nyugalom paizsáról. Eleinte a férfi csak azért volt engedékeny, mert úgy hitte, hogy egy elkényeztetett egyetlen leánynyal nem is lehetne másképp bánni, később pedig végkép gyökeret vert benne a nyugalom.

Végre mégis megszólalt:

— Nem tehetek róla Iréncém, hogy nem nyaralunk tengeri fürdőben.

— Ez a te régi ellenvetésed. Ismerem már. Mintha csak azt akarnád mondani, hogy mért vettél feleségül.

— Nem úgy gondoltam édesem; csak tréfáltam.

— Mondhatom, hogy esetlen és rossz tréfa volt.

— De látod, egy ily nap ünnep a gyermekekre nézve. Látod Malvin meányire örvend és mily jól érzi magát. Bár csak nyári lakást tarthatnánk, az volna csak jó neki, de ha nem lehet, legalább ily kirándulásokkal kell azt kipótolnunk.

— És éppen ezért rémségesen unatkozni, enni rossz ételeket, és sétálni az erdőben, hol minden lépésnél mulató paraszokra akadunk. Mondhatom, jeles egy élvezet.

A férfi nem felelt, de az asszony kérdés nélkül folytatta:

— Azután mit érünk azzal, ha Malvin szereti a természetet, ha jó hatással van rá ez a séta. Egy oly szegény lánynak, mint ő lesz, jobb ostobának és tapasztalatlanak

rintjébe, az állam beteszi utána az ajtót és azt mondja: mehet!

Látom őket gyakran, amint az égő nap lánghevében fegyverük csillog és mennek tévesztett utakon, arcuk verejtékét törölve csárdák romjai felé; száraz kutágasok sivár pusztavidékén, ahol csak a vércse visít. És mennek-mennek szótlanul, talán az édes otthonra gondolva, ahol egy kínos életre nevelte fel őket az édes anyjuk virágszál legénynek, kik után kacsintgattak a fejtévesztések, mert: „Nem volt párja a faluban Kerekes Andrásnak!” ki most a szomjuságtól gyötörve lézeng a szántások forró hantjai közt, téli ruhában nyáron és nyári ruhában télen.

Észrevették sokan, hogy sárga-fekete a kardbojtjuk, de nem vették észre, hogy a kánikula forrált levegőjében vastag posztóruhát czipelnek, amely alatt kiperseg a test és megtárolódik a verejték. Még hozzá keresztül a vállukon a köpönyeg, a kabát derékon szorosan összezacsatolva, egyik vállukon a nehéz bőrtáska, a másikon a nehéz fegyver. A katonának van vászonnadrágja, a csendőrnek nincs; a katonának van könnyű sapkája, a csendőré csak a nehéz csákó, melyen büszkén leng a kakastoll, mint a bőrtőnön a zászló.

Nem értjük, hogy a honvédelmi miniszterium, amely főnöke a honvédségnek, ily mostoha atyja a csendőrségnek. Talán nem figyelmeztette még erre a kegyetlen állapotról senki, vagy valami stratégiai oka van e nyári gyapjuba pakolásnak, mint a milyen volt a czopf idejében a hadseregnél a bepréselésnek.

Meg arról se lehetne tenni, hogy mikor az a szegény csendőr 3—4 évi katonai, és 5—6 évi csendőrségi szolgálat után szabadra vágy, hogy egy kis kenyérke jutna neki az államnál, ahol annyi a hely, de ahova négy gimnázium mellett kell eljáráni. Mintha abban a kiszolgált csendőrben nem volna benne a négy gimnáziumi képesség, mintha ez a rendhez, fegyverhez szokott, strapácsiótól nem féltő kiszolgált ember nem nagyobb garancia lenne a vasuti szolgálatban, mint egy négy gimnáziumos vaskalap.

És panaszkodnak, hogy a csendőrséghez nem kapni elegendő alkalmas embert! Pedig: „Az lett jutalmam, mikor kiszolgáltam, a generalis megveregette vállam!”

maradni, hogy ne vegye észre nyomorúságos állapotát.

— Látod Irén, igazságtalan vagy; nem elkövetek-e mindent érted — amit a mai kirándulás is bizonyít — vágott közbe a nő.

A férfi azonban erélyesen folytatta:

„S ha már házasságunk ellen van kifogásod, ám legyen, nem segíthetünk rajta, de az nem szép, hogy gyermekeddel szemben is méltatlan vagy.”

— Mit, gyermekem! Legalább fiu volna — szólt a mérges asszony.

— Vannak olyan emberek is, Irén, kiknek leányuk sincs — mondá tompa hangon a férj.

Elhallgattak mindketten. Nemsokára fölértek a dombra s csakhamar beértek egy szép kis oldalra, mely egy jól gondozott falusi temetőbe vezetett.

A férj itt leült, hogy kipihenje magát. Malvin elment virágokat keresni, az asszony pedig bosszusan állt meg a sírok között. Egyszerre szeméi egy síró emberpáron akadtak meg, kik éppen egy kis koporsó behatolásán fáradoztak.

Irén megrendülve nézte a zokogó parasztagasztalát és a durva férfit, kinek a megindulástól úgy reszketett a keze, hogy alig tartá az ásót.

Nézte, nézte, azután hirtelen gondolatától megragadtatva férjéhez sietett, könnyes szemmel átölelte s megcsókolta annak keskeny sovány kezét — talán most először életében s remegő ajkai ezt susogták:

— Bocsanat!

Fordította: K. P.

Bizony pedig a közbiztonság nagy pozíció. Méltóztassanak jobban a sziveiken viselni e szegény emberek sorsát, jó urak odafütné.

A kendergyár újraépítési terve.

— jul. 26.

Megirtuk annak idején, hogy a kenderfonógyár kérvényt adott be a tanácshoz a leégett gyár ujjaépítésére nézve. A kérvényhez azonban nem mellékelte az új építés terveit, minthogy teljesen a régi alapon szándékozik fölépíteni a gyárat s a tervek új beadását szükségtelennek tartotta. A tanács másként vélekedett s bekérte a terveket. A gyár igazgatósága részletes tervekkel felszerelt kérvényt adott be a tanácshoz, sürgősen kérve az építkezési engedély kiadását. A kérvény ma ment át a mérnökséghez véleményezés végett s egészterjedelmében így hangzik:

Szeged szab. kir. város tekintetes Tanácsának Szegeden.

E hó 7-éről kelt ideiglenes kérelmünk kiegészítésül van szerencsénk a következőben részletesen ismertetni azon építkezéseket, melyeket gyárunk ujjaalkotásánál eszközölni fogunk.

1. A 104 méter hosszú és 15 méter széles tulajdonképeni gyári fő épületet a mellékelt A. A. alap és keresztmetszet rajzok szerint az épen maradt alapfalakra oly módon fogjuk szilárd anyagból építeni, hogy a földszinti menyzet vastraversekre lesz boltozva, a tetőzet pedig szilárd cserép, míg a kaszárnya felőli részen 25 méter hosszúságban vasszerkezeten lapos bádoggal fedelelet alkalmazunk. Természetes, hogy az épület a kaszárnya felől erős tűzfalat kap.

2. A kardaépület a megmaradt falak fölhasználásával emeleti helyiségében és vastraversekre boltozott menyzettel, vasszerkezeten lapos bádoggal fedve lesz építve. (b. b. rajzok szerint.)

3. A gép kazánház és lakatos műhely szintén a megmaradt falakon lesz ujjaépítve, belső részeiben szilárd keresztfalakkal elválasztva egymástól, könnyű fedéllemez tetőzettel fedve (szintén b. b. rajzok szerint).

4. A leégett 25 méter hosszú s 12 méter széles nyersanyagraktár mellékelt c. c. rajzok szerint az épen maradt falak fölhasználásával és cseréptetőzet alkalmazásával lesz ujjaépítve.

5. Ezekon kívül a rigó-utca felé, mellékelt d. d. rajzok szerint egy 47 méter hosszú, 20 méter széles földszintes shed épületet építünk, melyben a kendermorzsoló gépek és a gerebenezők lesznek elhelyezve.

Meggyőződhetik a fennebbiekől a tek. Tanács, hogy a tűzbiztonság legmesszebbmenő követelményeinek megfelelőleg és a mi saját magunk jól fölfogott érdekében is újabb tetemes befektetésektől sem riadunk vissza, — mert a biztosító társaságok által megtérítendő összeg a fönt részletezett építkezések fedezésére korántsem lesz elégséges, — hogy gyárunkat minden tekintetben tökéletesen és tűzbiztosan építsük föl. Erre nézve különösen utalunk az építkezési tervekéből kitünő azon intézkedésekre, mely szerint:

a) A gyári főépületnek a kaszárnya felé eső részén 25 méter hosszúságban vasszerkezeti bádoggal fedtetet alkalmazunk,

b) a kardaépületnek emeleti helyiségét is vastraversekre boltozva építjük és itt is vasszerkezeti bádoggal fedtetet alkalmazunk, és végül

c) hogy a legtűzveszélyesebb munkát, a gerebenezést a kardaépület emeleti helyiségéből, a kaszárnya felőli oldalról a rigó-utca felé építendő shed épületbe helyezzük át, mely tudvalevőleg csakis fal, vas és üvegből áll és tűzbiztonsági szempontból gyári épületeknél legelőnyösebb.

Mindezek után egész tisztelettel kérjük most már a tek. tanácsot, sziveskedjék az építési engedély kiadása iránt lehetőleg haladéktalanul intézkedni, hogy a még hátra-

levő három építésre alkalmas hónapot az építésre fölhasználhassuk, mert ha ezen időt nem tudnók teljesen kihasználni, a gyár üzembe helyeztetése egy egész évvel késnék és reméljük, hogy a tek. tanács az építési engedélynek esetleg késői kiadásával nem fogja magára vonni azon felelősséget, hogy annyi munkás családnak a gyárban való kenyérkeresetét egy egész évre lehetetlenné téve, a város ipari és kereskedelmi forgalmát is egy ily nagy vállalat üzeme által mutatkozó előnyöktől hosszabb időre megfosssa.

Ujból kérve az építési engedély mielőbbi kiadását, vagyunk

Szegeden, 1892. július hó 18-án

kiváló tisztelettel

Szegedi kenderfonó-gyár

részvény-társaság.

Kun. Wimmer.

Ez a kérvény, melyhez mellékelve vannak a rajzok is, csak hogy hiányos. A kérvény úgy, amint most el van látva mellékletekkel, nem bírálható el ezért a mérnökség még ma visszaküldte a tanácshoz azon megjegyzéssel, hogy hiányos fölszerelése miatt nem határozhat arra nézve, hogy megadható-e a gyárnak az építési engedély vagy nem?

Egyébiránt úgy értesülünk, hogy még nincs eldöntve, vajjon a gyár újra épül-e? E fölött az igazgatóság csak aug. 9-iki ülésén fog határozni.

Ujdonságok.

— jul. 26.

Tájékoztató.

Augusztus 6. A polgári dalárda dal- és táncestélye a Stefánia parkban.

— Lukács Béla miniszter a kamarához.

Az új kereskedelemügyi miniszter következő nagyérdemű leiratban tudatja a szegedi kereskedelmi és iparkamarával hivatalba lépését:

A kereskedelmi és iparkamarának

Szegeden.

Ó cs. és ap. kir. Felsője Ischlben f. évi július hó 16-án kelt legfelsőbb elhatározásával a m. kir. miniszterelnök ur előterjesztése alapján engem kereskedelemügyi m. kir. miniszterrel legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

Midőn ezt a kamarával ez uton is közölném és tudatnám, hogy a kereskedelemügyi miniszterium vezetését tényleg átvetem, egyszersmind fölkérem a kamarát, hogy engem és a rám váró fontos és közérdekű föladatak teljesítésére irányzott törekvésben törvényes hatáskörében támogatni sziveskedjék.

Legyen meggyőződve, hogy kerülete ipari és kereskedelmi érdekei bennem gondos megfigyelőre és jóakaratu támogatóra fognak találni. Teljes bizalommal és nyíltsággal fordulhat hozzám bármikor a kamara a kerületét érdeklő ügyben s midőn egyfelől a magam részéről is számítok a kamara ügybuzgó támogatására, másfelől saját hatáskörömben készséggel fogom a kamara rendelkezésére bocsátani azt a támogatást, mely hazai iparunk és kereskedelmünk megerősítése és fejlesztése érdekében szükséges és lehetséges.

Kitartó, következetes és vállvetett erőfeszítéssel és munkával hiszem, hogy sikeresen fogjuk folytatni azt a munkát, melyet boldogult elődöm megkezdett.

Budapest, 1892. július hó 23-án.

Lukács Béla.

— Baross László temetése. A városzerte ismert jólelkű agg pap halálhíre mély fájdalmat keltett mindenfelé. Mindenki

tud róla valami szépet és jót beszélni, ennek a szeretetreméltó ideális aggnak szinte tisztelője volt minden ember. Ma délután négy órakor volt a temetése. A Somogyi-utcai házat már a kora délutáni órákban sokan keresték föl. Szerény kis szobájában állott a ravatal. Előtte két nagy koszoru, fehér szalagos az egyik, fekete a másik. Rajtuk ez a két fölírás: „A felejthetetlen rokonnak — a Baross-család” s „a jóltevőnek — a szegény ápoló”. A kis szobában a szekrények le voltak pecsételve, minden értéke elzárva, csak az egyik szekrény tetőjén van egy üres madárkalitka. A temetésre a 48/49-es honvédek testületileg vonultak ki egyenruhában Széll György elnök vezetése alatt. Képviselve volt ott az egész város. Öreg anyókák, fiatal gyerekek, leánynevelő intézetek növendékei, diszbe öltözött tisztok, hivatalnokok, notabilitások, papok, a kegyesrendiek testületileg Magyar Gábor h. tankerületi főigazgatóval. A gyászszertartást, mivel a ház udvara kicsiny, az utcán végezte Ivánkóvics apátplébános, kerületi esperes. Ezzel aztán elindult utjára az öreg ur, aki oly csendesen halt meg, mint ahogy élt.

— **Kotrás munkálatok a Tiszán.** A szegedi felső Tiszán is megkezdtek már a kotrás munkálatokat. Egy kotrógép, amely eddig a Marostoroknál dolgozott, lejött hat sárhajóval s a „Szentés” nevű gőzessel a szeszgyár elé, ahol hatalmas homokzátóny van a folyóban. A kotrást tegnap kezdték meg.

— **Kolerás tisztogatás.** A főkapitányi hivatal garmadászámra terjeszti a tanács elé jelentéseit a köztisztaság hiányosságairól. A tanács szintén nagy csomóval adja ki üléseiről a rendelkezéseket a köztisztasági érdekek megóvására s e szerint olyan takaros kis tisztogatás folyik a városban, a milyennek régen nem láttuk már párját. Igazán nem ártana, ha még egy ideig köztünk fészkelne a kolera hirt, mert ugy látszik, ez az egyetlen módja annak, hogy valahára a sok egészségrontó ároktól és csatornától megszabaduljunk.

— **Vasutépítő honvédek.** A szegedi honvéd utásztanfolyam katonái érdekes munkát végeznek most. A tanfolyamban, mely Schweinitzer Ferenc százados, Gönczy György főhadnagy és Polyákóvics tiszthelyettes vezetése alatt áll, teljesen ki akarják képezni az utászág fortélyaiiban a katonákat, hogy szükség esetén, ha kell, megállják a sarat. A parancsnokság megke-reste ebből a célból a közuti vasut igazgató-ságát, hogy a tanfolyam hatvan emberével 4-5 nap dolgoztassan a lóvasutnál most folyó fel-építmény-megújításnál. Ritkán van erre ilyen alkalom, pedig az utászokat a vasut-építésre is meg kell tanítani. A közuti vasut igazgatósága természetesen készséggel tesz eleget ennek a kívánságnak.

— **A szegedi kereskedelmi és iparkamara** a nemzeti kállításról való nyilatkozás ügyében csütörtökön rendkívüli ülést tart, melyre a következő meghívást adta ki:

Meghívás a szegedi kereskedelmi és iparkamarának 1892. évi július 28-ikán, csütörtökön délután 4 órakor tartandó rendkívüli teljes ülésére. Szegeden, 1892. évi jul. 25-én. Az elnökség. Tár-gy: Vélemény-adás az 1895-ik évre tervezett általános nemzetközi kiállítás megtartása ügyében, a kereskedelemügyi miniszter ur 27,785. számú leiratára. Az elnökség fölkéri a kamarai tag urakat, hogy minél teljesebb számban sziveskedjenek megjelenni az ülésen, melynek e nagy fontosságú ügyben való sürgős összehívását a beérkezett írásos vélemények megoszlása is szükségessé tette.

— **Az állás.** Kapós manapság a legkisebb állás is. A városnál két másodosztályú rendőri állás van megüresedve, amelyekre ma huszonhat katonaviselt, kiszolgált legény jelentkezett.

— **Öngyilkos fiatal leány.** Mindszenti tudósítónk írja, hogy ott egy Baron Irma nevű csinos fiatal leány ölte magát a Tiszába és a halászok egy óra mulva csak a holttestét fogták ki. A leány öngyilkosságának okát nem tudják, mert gazdag nagynénjénél jó sorban volt.

— **Szabadkai hírek.** A „Szabadság” legutóbbi száma írja: „Ujabb visszaélés. Palicson a volt gazda, Simon János, állásától valami csekély hiba miatt fölfüggesztetett s helyére az uralkodó párt egyik főkortese, aki tisztviselő, tétetett ki 2 frt napidíj, lakás s eddigi állásának megtartása mellett. Ez a helyettes Palicson nincs soha, saját szőlőjében dolgozik, s közbeszéd szerint megese-tt julius hóban, hogy Palicsról a városi összes napszamosokat, átaljásokat, elvitte a maga részére szénát gyűjteni, s a park két napon át seperve sem lett. A vissza-élést valónak mondják, de azért a tettes mind a két állásban benn ül s élvezi is azok javadalmait. Egyenlő mértéket, tehát vizsgálatot kérünk, vajjon igazak-e az itt mondottak, mert egyelőre csak fönn tartás-sal adjuk a beküldött vádat. Hiszünk, hogy megcáfoltatik a fönti közlemény.”

— **Helyettesítések a városnál.** A Zsö-ter Dezső segédlevéltárnok lemondása foly-tán megüresedett állásra a főispán Bz-barczy József I. oszt. irnokot, az ő helyére Magyar Ferencz II. oszt. irnokot, II. oszt. irnokká pedig Potyondy Mik-los és Erdélyi Lajos díjnokokat helyet-tesítette.

— **Felfüggesztett községi jegyző.** Orosz-lámosról írják nekünk, hogy az ottani köz-ségi jegyzőt felfüggesztették állásától. A hirt, mivel a levél aláíróját személyesen nem ösmerjük, fönn tartással közöljük.

— **Az újszegedi kertek.** 1894-ben telik le az újszegedi kertek 20 éves bérlete, mely bizonyos föltételekhez volt kötve. A föltétel az volt, hogy a bérlő tartozik: a kertot 30 méternyre parkirozni, csinos épü-letet emelni bele s kőalapra épített vas vagy falécz rácsozattal ellátni. A mérnöki hivatal a napokban elkezd már a kertek föltulvizsgálását s csak azon bérlők bérleteit fogja ujabb 20 évre meghosszabbítani a ta-nács, akik a bérleti feltételeknek mindenben megfeleltek.

— **Hihetetlen hír.** A „Krassó-Ször. La-pok” jelentése szerint Karánsebesen a mult héten Kossuth-ünnepélyt rendezett az ottani előkelőség. Az ünnepélyen megje-lentek az ott állomásozó közö s had-se-regbeli tisztok is. A zenét a 43 ik gyalog ezred zenekara szolgáltatta. — Csaknem hihetetlen, hogy az ilyesmi megese-hetett Doda generális ősi fészkeben.

— **Magyarul!** A kassa-oderbergi vasut hivatalos irását látták, amelyet a kön. ung. Hauptzollamtnak küldött in Szegedin. Né-met az egész, az irott rész is, a nyomta-tott is. Hát hiszen azért, ha valaki vasutas, lehetne még magyarul beszélni.

— **Öngyilkosság Szörögbről** jelen-tik, hogy ott tegnap öngyilkosság történt. Petrov Alexa gazdaember fölakasztotta magát a háza padlásán. A tett elkövetése-kor boros állapotban volt. Halva akad-tak rá.

— **Eljegyzés.** Förstner Károly magy. kir. államvasuti hivatalnok a hely-beli üzletvezetőségénél, e hó 25-én eljegyezte Kelemen Samu kedves leányát, Rózsikát.

— **Hajtóvadászat farkasokra és med-vékre.** A krassó-szörénymegyei Illova és Kornya községek határában az utóbbi időben nagy kárt tesznek a farkasok és a medvék. A mult héten több tehenet, ökröt, kecskét és sertést pusztítottak el a raga-dozó vadak. Krassó-Szörénymegye köz-

igazgatási bizottsága hivatalos hajtóvadá-szatot rendelt el ellenök.

— **Jelenet a rendőrségnél.** — Kérek alásan külföldi utlevelet.

— Hova akar menni?

— Tá p é r a.

— **Bírságotások.** A kihágási bíróság megkezdette a bírságotást s pocsolják ügyében. A háztulajdonosok, de még in-kább az üres telkek tulajdonosai vannak a soron.

— **Utazó örültek.** A szegedi közkörház elmebeteg-osztályából tegnap vittek föl két örültett a Lipótmezőre. Az egyik Schatelesz Ignác rókusi szatócs, aki most már másodszor van az örültek házában. Az a baja, hogy folyton szerelmes. A másik örült Schusler Péter kikindai földműves. A két elmebeteggel Garay gondnok uta-zott föl.

— **Elfogva.** Dancsó Jánost régóta ke-resteti a szegedi törvénytörés az országban. De nem akadtak rá. Most, mint halljuk, a szabadkai rendőrség elfogta Dancsót, aki szándékos emberöléssel van vádolva.

— **Egy tanító emlékköve.** Strummer József elhunyt veterán tanító volt tanítvá-nvai között mozgalom indult meg, hogy az elhalt tanító sírja fölé emléket állítsanak. Az emlékre eddig a következő adományok érkeztek be a gyűjtő kezéhez.

Izr. tantestület 10 frt, Back Bernát fia 3 frt, Biedl Adolf 1 frt, Czinner Jak. Ignác 1 frt, dr. Déri Károly 1 frt, Deutsch Emil (Szecsén) 1 frt, Dési N. 1 frt, Eisenberger Nándor 1 frt, Eisner Ignác 1 frt, Eisenstädter czég 3 frt, Engel Adolf 1 frt, dr. Engel Mór 2 frt, Eppinger Sándor 1 frt, Eppinger Minna 2 frt, Feuerlöschér József 1 frt, Gömöri Lajos 1 frt, Grünblatt Lipót 1 frt, dr. Gyulai Mór 1 frt, Gyulai Nándor 1 frt, Hacker Mór (Arad) 50 kr, Holländer Miklós 2 frt, Holtzer Jakab 2 frt, Holtzer Kálmán 1 frt, Kardos Sámuel 50 kr., Kassa János 1 frt, Ketter Károly 50 kr., Klein Ignác 50 krajczár, Hutter N. 79 kraj-czár, Kohn Mór 1 forint, Kohn Herman 4 forint, dr. Kotány Károly 1 forint, Landes-berg Mór 1 forint, Láncai Adolf 1 forint, dr. Löw Immanuel 1 frt, Lengyel czég 1 frt, Liptai Emil 50 kr., Lusztig Ferencz 1 frt, dr. Magyar Miksa 1 frt, Mildner Alajos 50 kr., Milkó Vilmos fiai 2 frt., Mogán Ignác 1 frt, Nagy Béla 1 frt, Nagy Pista 1 frt, Neu József 1 frt, Ormódi Béla 1 frt Pajor Ármin 1 frt, dr. Pálmai Dezső 1 frt, Pártos Lajos 1 frt, dr. Pártos Simon 1 frt, Politzer Sándor 1 frt, Pollák Cz. József 50 kr., dr. Pollák Lajos 2 frt, Pollák S. Manó 1 frt, Prosznitz Vilmos 1 frt, Reiner Jakab 1 frt, dr. Rósa Izso 1 frt, Rosenberg János 1 frt, Rosenberg Miksa 1 frt, Roth Lajos 2 frt, Sebők Mihály, 50 kr., Szinger Ferencz 1 frt, dr. Singer Mátyás 2 frt, Steiner Emil 2 frt, dr. Székely Vilmos 1 frt, dr. Szivessy László 1 frt, Schäf-fer Vilmos 1 frt, Scheinberger és Popper 1 frt, Schilinger Mór 50 kr., Schlésinger Mór 1 frt, Schweiger Simon 1 frt, Traub czég 1 frt, Tedesco Manó 1 frt, Ungár Benő 50 kr., Ungvári Péter 1 frt, Weiner Antal 50 kr., ifj. Werner Miksa 1 frt, Véber Soma (Bpest) 2 frt, Veisz Albert 1 frt, Veisz Béla 1 frt, Veisz Mór 1 frt, Vinkler testvérek 2 frt, Várnai Lipót 1 frt, Vass Fülöp 2 frt, Zápori Nándor 2 frt. Weiner Miksa 1 frt, Rubin József 50 kr., összesen 107 frt 29 kr.

Az összeg a szeged-csongrádi takarékpénztárban gyümölcsözik s az adakozók leg-közelebb határozni fognak az emlék ügyében.

— **Meglopott plébános.** A torontálme-gyei Német Szt. Péter ről érte-sítenek, hogy ott ismeretlen tettesek a na-pokban Demele Ferencz plébános laká-sából több ékszer, köztük egy aranyórát és lánczot elemeltek.

— **A pancsova-nagybecskereki vasut.** Pancsova város törvényhatósága f. é. febr. havában a pancsova-nagybecskereki vasut kiépítéséhez 210,000 frtot szavazott meg egyhangulag akként, hogy ez összegnek kétharmad része, azaz: 140,000 frt a pan-csova-nagybecskereki vasutnak, egyharmad

része, azaz: 70,000 frt pedig a pancsova-kubini vonal kiépítésére jut. Ezen ügyre vonatkozó határozat a belügyminiszterium részéről a napokban jóváhagyatott, de csak azon része, mely a pancsova-nagybecskerekeli vonalrészre vonatkozik. Ellenben a határozatnak a pancsova-kubini vonalra vonatkozó része nem hagyatott jóvá, mert az említett vasútrészen a kereskedelmi miniszternek a belügyminiszterhez intézett átirata szerint ez ideig a közigazgatási bejárás sem tartatott meg, miért is az ezen vonalrész kiépítésére a város által megszavazott 70,000 forinttal való segélyezés még most idő előtti.

— Gyorsfényképek. Este 10 óra. A . . . kávéház füstös termében itt-ott egy újságotvasó a „fekete“ mellett. A külön szobából mulatók éneke hallatszik. A kassza mellett sejtelmes-rejtelmes félhomályban egy ifju. Lassan, vigyázva bont ki egy csomót, közben körültekint, nem látják-e? Óvakodva nyit ki egy dobozt, kivész belőle valamit — talán dinamit bomba? Nem! Nézi, nézi hosszasan, aztán ajkához emeli és lángoló szeméi kéjesen nedvesek, és égő ajka forró csókot nyom százszor is a „souvenir d' amour“-ra. Ezen pihentek az isteni Lóra meggyiszinü, csábos mosolyu, büvös ajkai, ezt érinték az angyali teremtség gyöngysorfogai, ezt fogták az imádozott lilium ujjai . . . és most ő csókolja, ő érinti ajkával a helyet, melyen Lóra ajkai pihentek. A sötétséghez most már jobban szoktak szemünk, megnézzük a szorgosan rejtett emléket: egy karcsu, vékony, créme színü lerágott tengericsutka.

Az ég csatarnái megnyitkák a csakugy zubog az istenáldása. A megbőszült szél maga előtt korbácsolja a sűrű záport, a villám sápadt tüze végig cikázik a zivatar felhőkön, s a hatalmas dörgés megreszketteti négy sarkában az eget. Az udvarkertben hosszú asztal körül hat komor egyén kifeszített esernyővel. Némán lesik egymás sápadt ajkát, fog-e szólni valaki és mit? A háttérben álló két uri ember vést sejtve rohan az utcára. Isten csodája! Arra tévelyeg egy rendőr. Erőszakkal hirczolják a gyanus asztaltársasághoz. András bátya fülel, les, várakozik, ekkor megszólal a komor ifjak egyike: „Vorpassz blind!“

— Gyilkos suhancz. Hertelendyalvárói írják: Zee Antal sztarcsovai illetőségü 18 éves suhancz, aki nemrég egy pancsovai tanyán egy nőt agyonlőtt, férjét pedig ugyancsak egy lövés által súlyosan megsebesítette és a tett elkövetése után elszökött, hat hétig Szerbiában csavargott, míg Belgrádban elfogták és a pancsovai kir. törvényszéki bürtönbe kísérték be. A jól indult suhancz már 13 éves kora óta valóságos bolondja a fegyvernek, ahol csak szerét tehetette, szerzett magának pisztolyt és ezzel játszadozott. 15 éves korában maga készített egy fegyvert összeszedve alkatrészeket. 17 éves korában ahol csak sejtette, hogy fegyver van, az illető tulajdonostól elkérte kölcsön és vadászni ment, úgy hogy tilos vadászat és fegyvertartás miatt sokszor megbírságolta az előjáróság. Őt darab mindenféle fegyvert koboztak el tőle. Érdekes, hogy a gyilkosságot megelőző néhány nap, a községi jegyző jóra intette s mint teljesen elárvult fiúnak megmagyarázta, hogy ha jól viseli magát míg nagykoru lesz, tisztességesen megélhet vagyonából és a többek közt ezt mondta neki: „Vigyázz fiam magadra, te olyan bolondja vagy a fegyvereknek, félek tőle, hogy téged egy fegyver a bitófára visz.“ Mire a gonoszlelkü fiu mosolyogva eltávozott s csakhamar beteljesedett a jegyző szomorú jóslata.

Baross László a rablók között.

Eszembe jut egy azok közül az érdekes történetek közül, amelyeket az öreg tisztelendő bácsi mesélt el nekem néha, ha jó kedvében volt. Mikor ne lett volna jó kedvében?

Káplán volt az öreg ur valamelyik Makó melletti parocsián. Ő se mondta,

hogy hol, én se kérdeztem. Jobban érdekelt a történet, mint a falu.

Egy éjjel bezörgetnek a parochia ablakán s valami erős férfihang kérdezősködik egy olyan ur után, aki szíves lenne az utolsó kenetet adni föl egy szegény beteg asszonynak, ki a halál küszöbén áll. Természetes, hogy a fiatal káplánt küldték el a fáradságos utra. Erős a természete, fiatalok a csontjai, hadd járjon.

Künn kocsi várt reá. Beburkolózott a bundájába, a kocsiládába, puha szénára fektette a keresztet s elszunnyadt. Nem törődött sem a kocsisával, sem a másik emberrel, aki az első ülésen ült.

Arra ébredt föl egyszer, hogy az út közepén megállott a kocsi.

— Mi baj? — kérdezte.

— Semmi, tisztelendő uram.

— Miért álltál meg?

— Be fogjuk kötni a tisztelendő ur szemét.

— Minek fiam.

— Tovább már nem szabad, hogy lássa az utat.

— Jól van fiam, de ha pénz kell, keressetek máshelyt, mert nekem egy krajczárom sincs.

— Nem is kell a pénze s ne is tessék félni. — Nem lesz bántódása.

A körülményekhez képest elég nyugodtan tűrte, hogy bekössék a szemét. Hided volt, úgy se nagyon szívesen gyönyörködött volna a vidékben s kíváncsivá is tette a dolog titokszerűsége.

Hosszu földszintes tanyai épület előtt állott meg a kocsi. A füstös alacsony szobában félkörben állott egy csomó férfi. Az egyik előlépett közülük, kezét csókolt a fiatal káplánnak s remegő hangon adta elő a kérését.

— Kérem szépen gyóntasson meg. Meg fogok halni.

— Nem vagy te beteg.

— Az vagyok.

— Jól van.

A reszkető ember meggyónt, megcsókolt a keresztet s újra előállott a kocsi. Megint bekötötték a pap szemét s döcögve, lassan indult utra a fogat.

Amíg hajtottak át a kapun, nagy dördulés ijesztette meg a lovakat.

— Mi ez? — kérdezte üléséről fölugorva a káplán?

— Ne tessék odahallgatni, — mondta a kocsis. — Meghalt a beteg.

Másnap természetesen első dolga volt az öreg bácsinak följelenteni a dolgot a szolgabírónak. Eredménytelen volt minden kutatás. A rablótanyát nem találták meg.

Kissé regényes színezete van a történetnek. El se hinném, ha nem az igazmondó, tiszteletreméltó ősz főtisztelendő beszélte volna el.

Tengerész akar lenni.

— A kis vitéz. —

A Körös monitorra ma beállított egy öklömnyi füeska, aki merészen kérdezősködött a kapitány után. Fehér arzu, sárga cipős kis urficska volt, elvezették hát Ferenczy Bélához, a monitor parancsnokához, hogy beszélje ki magát, ha valami mondanivalója van.

A derék vitéz katonásan tisztelgett s anélkül, hogy bemutatná volna magát, három szóban, egyenesen adta elő a kívánságát.

— Tengerész akarok lenni.

— Ki fia vagy?

— A mamámé.

— Azt gondolom, de hogy nevezik a mamádat?

A gyermek mondott egy nevet. Mindnyájan ismerjük a mamáját, előlekö urhölgy Szegeden.

— Hát aztán megengedte a mamád, hogy tengerész légy.

— Nem.

— Hát hogy jöttél el hazulról?

— Elszökötem.

— Szép gyerek vagy. Hát illik ez? Miért nem engedelmeskedel a mamádnak?

— Ő csak asszony.

— Hát te mi vagy?

— Férfi.

— Nem félsz a víztől?

— Tudok uszni.

— Ki tanított reá?

— A mama.

— Hol?

— A női uszodában.

— Ilyen férfi vagy te? A női uszodába jársz. Ha férfi volnál, nem engednének be. Engem se engednének be, ha oda akarnék menni fürdeni.

A gyermek rejtelmesen mosolygott s hatalmas argumentummal igyekezett megvédeni a maga férfiasságát.

— Maga nagy férfi, én kicsi, de azért férfi vagyok.

— Tetszik neked a hajó?

— Nagyon tetszik.

— Szívesen itt hagyod a mamádat?

— Velem jön ő is, ha szépen kérem.

— Neki nem szabad velünk jönni. Csak egyedül maradhat a hajón. Itt maradsz?

— Itt.

— Vitéz gyerek vagy. Nem bánom, felveszlek hát kicsi katonának, hanem előbb, a miért a mamától megszöktél, bekerülsz a dutyiba.

— Mi az?

— A sötét szoba.

A vitéz sokat gondolkozott s nem igen tudott elkészülni a felelettel.

— Hova mész inkább, a mamához vagy a dutyiba?

Felébredt a gyermekben a bátorság s nagy hegyesen vágta ki a maga csengő hangján:

— A dutyiba.

A tiszt urak kezdtek megakadni a tréfával, hanem azért tovább folytatták. Egy matróz fölnyitotta a csapóajtót, mely a hajófenékre vezet s intett az urfiának:

— Előre!

Vitéz barátunk benézett a sötétbe s elkezdett szepegni. Sárga cipőcskéibe szállott minden bátorsága a nagy sötétségre. Az ajka egyik szélé szép csendesesen, fokozatosan emelkedett föl az arca közepére s szemével gyorsan pillantgatott, hogy elfojtsa könyeit.

— Akarsz-e fiam tengerész lenni?

A füeska még nézett egy darabig ide-oda, a sötét nyílás felé is vetett egy-két pillantást s aztán kitört belőle a sirás.

— Megyek a mamához.

— Nem akarsz tengerész lenni?

— Megyek a mamához.

A kapitány egy matrózt adott melléje kíséretnek s a kis vitéz hazament a mamához. Így teszünk tönkre a nagy férfiak a kis férfiak ambícióját.

A Napló levélszekrényéből.

Tek szerkesztő ur!

A „Szegedi Napló“ f. évi 175-ik számában megjelent „A faszénpor, mint desinfiázáló“ című közlemény tartalma a környékbeliek tapasztalása szerint nem felel meg a valóságnak s azt bizonyára nem a közelben lakó olyan egyén írhatta, aki az óvoda környékének egészségi viszonyait ismeri. A szénport a napokban több napig tartó eső és szél a partra verte ki s ott most ép oly büz van, mint eddig volt.

Van azonban az óvodához közel a szabadkai-sugárut 71-ik sz. háztelek lábánál még egy ily tó, amely csak ártalmasságban hasonlít a multkor említetthez, de abban már nem, hogy legalább faszénporral desinfiáltak volna.

Lehet, hogy erről a hatóság még tudomással sem bír.

Midőn ezeket tek. szerkesztő urnak becses tudomására hozom, most a koléráról szóló hírekkel kapcsolatban időszertinek tartom ennek a lapjában való megjelenését s épen azért kérem, sziveskedjék e pár sor-nak helyet adni, alázatos szolgálója
Szeged, 1892. jul 23-án.

Egy szabadkai-sugáruti lakos.

Veszélyes vas.

Egy kiálló vas veszélyezteteli évek óta a járó-kelők testi épségét a kálvária-utcán. — A vas a járda kellő közepén emelkedik ki, melyben különösen éjjel egyre-másra borulnak föl az emberek. Tegnap egy áldott állapotban lévő asszony bukott föl itt s most súlyos betegen fekszik otthon. Fölhívjuk a rendőrség figyelmét erre a veszélyes helyre s kérjük, tüntesse el azt a vasat onnét mihamarább.

Több járó-kelő.

Legujabb.

Esküvő az uralkodó házban.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Bécsből sürgönyzik: Az érseki András kápolnában ma eskette össze Gruscha bibornok Waideck grófnőt Campo Franca herczeggel Vilmos, Ernő, Rainer, Albrecht, Salvator főherczegek, Mária Terézia, Erzsébet Mária főherczegnők, a nápolyi király, a pármái és de la Grazia herczegi pár és az arisztokraczia számos tagja jelenlétében. Délben a Rainer palotában reggeli lesz, mely után az ifju pár Svájcba utazik.

Időjelzési táviratok kezelése Szegeden.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) A szegedi távirat-állomás időjelzési táviratok kezelésével megbízott.

Veszedelemes tagosítás.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Debreczenből sürgönyzik: Földes hajdumegyei községben a tagosítás miatt nagy az izgatottság, a holnapi birtokossági gyűlésre 35 csendőrt rendeltek ki, mi az izgatottságot fokozza.

Birtokvásárlás.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Észtergomból sürgönyzik: A főkáptalan szobbi birtokát Luczenbacher Pál főrendiházi tag 200,000 frtért megvette.

Debreczen pere.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Debreczenből sürgönyzik: A Szovatiak Debreczen városa ellen ötven év óta folyó milliomos pert elvesztvén, perujtással éltek.

Halálos ítélet.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) A királyi kuriai ma tárgyalta Juhász Sándor nyug. egri városi pénztáros gyilkosának bűnperét. A kuriai alsó bíróságoknak Paulik, Fekete Márton, Bratkó Istvánra vonatkozó ítéletét helyben hagyta s Bordás Gábort, kit alsó bíróságok életfogytiglani fogságra ítéltek, fölmentette.

Debreczen és a kolera.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Debreczen város tanácsa széleskörű intézkedéseket tesz a kolera behurczolása ellen.

A marakkói kérdés megoldása.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) San-Sebaatiánból sürgönyzik: A marakkói kérdés megoldása céljából tervezett nemzetközi értekezlet ügye jelenleg megbeszélés tárgyát képezi a nagykövetségek körében. Ribot miniszter csak azon feltétel mellett hajlandó megengedni, hogy a nemzetközi értekezletben Franciaország képviselve legyen, ha annak meghatározott és előre megállapított programja lesz, melynek alapját

a francia, angol és spanyol érdekek feltétlen egyenjogúsága képezné.

A kolera.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Boroszlóból sürgönyzik: A kolera megakadályozására széles körű intézkedéseket tettek.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Pétervárról sürgönyzik: Giurgjevben s Solumskában 28 ember kolérában meghalt.

Budapest, július 25. (A „Sz. N.” er. t.) Pétervárról sürgönyzik: Nisny Novgorodból érkezett jelentés szerint egy segédet, ki két kolerabeteget a Volga partjára kitétetett, három havi fogságra ítéltek.

Polgárok és katonák csatája.

Budapest, jul. 26. (A „Sz. N.” er. t.) Sautendorból sürgönyzik, hogy ott az oroszágos vásár alkalmával a katonaság és a város polgárai között véres összeütközés támadt. A katonák a népre löttek, kilencz ember meghalt, több megsebesült.

Megszökött gyémánt kereskedő.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Párisból sürgönyzik: Wormser ismert nevű gyémántkereskedő játékadósságai miatt nagy passivákkal megszökött.

A bochumi per.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Essenből sürgönyzik: bélyeghamisítási perben vádlottak következetesen tagadnak mindent. Szakértők kijelentették, hogy szabálytalanságot nem észleltek.

Vasuti katasztrófa.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er.) Nottinghamból sürgönyzik: Ma egy személyvonat, állomás közelemben kisiklott és mélységbe zuhant. Halottak és sebesültek számát még nem tudják.

Egy hajónak tíz pályadíj.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Londonból sürgönyzik: A Corves melletti hajóversenyen Vilmos német császár hajója a „Meters” 8 nap alatt tíz pályadíjat nyert el.

Felmentett rablóvezér.

Budapest július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Ajaccióból jelenti egy távirat, hogy Della Coscia korzikai rablóvezért az esküdtszéki végtárgyalás befejeztével tegnap felmentették.

Összedült színház.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Párisból sürgönyzik: Reuilben a vásár alkalmával este a színház összeomlott, mert a színház gerendáját valaki könnyelműen átfűrészelt. 700-an voltak a színházban, 80-an súlyosan megsebesültek, sokan a pánikban összenyomattak.

Amerikai katasztrófák.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Newyorkból sürgönyzik: A hőség mindenütt nagy. A vidékről erős viharokat jelentenek. Welnig mellett egy kilencztagu család vízbe fullt. A vasuti hidakat a forgósél megrongálta. Bagcityben a szomszédos erdőkben nagy tűz pusztított. A kár két millió dollár.

A pittsburgi merénylet.

Budapest, jul. 26. (A „Sz. N.” er. t.) Rendőrség Frick igazgató ellen elkövetett merényletet anarchista összeesküvésre viszi vissza, mely szétágazik a városban. Rendőrség hiszi, hogy összeesküvés élén Mort és társai állanak.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” e. t.) Buzát ma mérsékeltén kínáltak, a vételkudv is mérsékelt volt, az irányzat nyugodt és 15,000 métermázsa kelt el változatlan áron.

Buza 1892. szeptember—októberre 8.—pén, 8.01 áru; márcz.—ápr. 8.40 pénz, 8.42 áru; tengeri július—auguszt. 4.76 pénz, 4.78 áru; aug.—szeptemberre 4.86 pénz, 4.88 áru; májás—júniusra 5.17 pénz, 5.18 áru; zab őszre 5.43 pénz, 5.45 áru; káposzta-repcze aug.—szept.-re 11.—pénz, 11.10 áru.

A határidő-üzletben a déli tőzsde záratai a következők:

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) (Délután öt órakor záródnak.)
Buza őszre 8.02—8.04
Buza tav. 8.41—8.43
Tengeri aug.—szeptemberre . . 4.76—4.78
Tengeri máj.—jun. 5.18—5.20
Zab őszre 5.44—5.46
Káposzta-repcze 11.03—11.15

Budapesti terménnytőzsdéről.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” er. t.) Zsiráru változatlan. Disznózsír 53 forinttal kelt. Szilva hanyatló, okt.-novemberre boszniai 85 drbos 21.42 frttal, szerb szokvány-áru 19.20—17.85 frttal, szerb 100 dádarabos 19.64, szlavóniai szilvaiz 20 frttal kelt. — Szesz: Csendes. Szesz nyers (osztalékolt 17.—17.50 forinton, élesztő szesz 20—20.50 frton, finomított 54.75—55.25 frton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, július 26. (A „Sz. N.” e. t.) A tőzsde ma meglehetősen szilárd volt. A nemzetközi papírok időnkint élénkebb forgalom mellett emelkedtek. A helyi piac nyugodt. A valuták változatlanok.

Utótőzsde o. h. 312.50—312.60, magyar hitel. 358.37—358.69, osztr.-m. államvasut 302.25—302.37, 4%-os magyar aranyj. 110.62—110.65.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, július 26. (A „Szeg. N.” er.) táv.) (A budapest—kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli sulyban) 44—45 kr. Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) ——— krig. Fialat nehéz (pknt 320 klgron felüli sulyban) 46.50—47.— krig. Fialat közép (páronként 251—320 klgr. sulyban) 47—48 krig) Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 47.50—49 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronként 280 gron felüli sulyban) ——— krig. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 46—46.50 krig. Könnyű (pknt 220 krig terjedő sulyban) 47.50—49 krig. — III. Romániai: Nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) — kr. Közép (páronként 250—320 klgron felüli sulyban) ——— kr. Könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) ——— kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): Nehéz (250 klgron felüli sulyban) ——— kr. Könnyű (páronként 240 kgrig terjedő sulyban) ——— kr. — V. Szerbiai: Nehéz (pknt 260 klgron felüli sulyban) 46.—46.50 krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) 46—47 krig Könnyű (pknt 220 klgrig terjedő sulyban, 47—47.50 krig. — Sertéslétszám. 1892. jul. 24-én volt készlet 151,117 drb, 1892. jul. hó 24-én főlhajtattott 3160 drb, 1892. jul. 25-én elszállított 4039 drb, 1892. július hó 26-án maradt készletben 150,238 drb. A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

Vasuti hírek.

Hirdetmény. A magy. kir. államvasutak igazgatósága tudvalevőleg első volt a vasutak között, a mely a nőknek a vasuti szolgálatban munkakört nyitott az által, hogy pénztár s egyéb kezelési teendőkre nőket alkalmaz. Ujabb időben illetékes helyről vett értesítés szerint ezen kezelőnői állomásokra, amelyek a szolgálati szabályok értelmében első sorban vasutintézet alkalmazottainak özvegyei és leány árvái, valamint szegényebb nyugdíjasok nejei és leányai részére tartandók fenn, — minden oldalról annyi a jelentkező, hogy az állások korlátolt száma mellett azok alkalmazásra

nem csak ez idő szerint nem számíthatnak, hanem a közel jövőben sem lehet alkalmaztatásra kilátásuk, mert az időnként beálló gyérűre sedések esetére a fentebbiek szerint első-sorban figyelembe veendő köréből az előjegyzettek száma oly nagy, hogy újabbak felvételére hosszabb időig nincs kilátás. Ennél fogva a m. kir. államvasutak igazgatósága ez uton is figyelmeztetni kívánja az érdekelteket, hogy a kezelőnői állásokra való folyamodványokat figyelembe venni nem képes s azokat minden érdemleges tárgyalás nélkül az illetőknek visszaküldeni lesz kénytelen.

Árfolyam változás. Közhírré tétetik, hogy f. é. július hó 1-ével, az 1891. évi április hó 15-től érvényben levő III. rész. 2. füzet díj-szabás, valamint az ehhez megjelent Ia pótlékkal életbeléptetett díjtételekből az árfolyam-különbözetek kétszerese fog levonni.

REGÉNYCSARNOK.

Az eltitkolt fiu.

114 — Angol regény. —

Fordította: Tömörkény.

Szól arról, hogy legyen nyugodt és várjon. Engedelmeskedjen a férjnek.

Azután czélzás tétetett egy levélre, amely el van rejtve, de amelyet meglehet találni mindig. Elmondta, hogy elismerte volna nejeének már régen, de a kis Natalie látva, megtudja a világ, hogy már hosszabb ideje van viszonyuk s megtudva azt is, hogy mily rövid ideig gyászolta a kis Poldá anyját. Még nem készült el arra teljesen, hogy a világ csodálkozását s barátjai megjegyzéseit elviselhesse.

— Tehát annak rendje és módja szerint házasságok voltak — mormogta Natalie.

Az atyám nem volt oly rossz, mint gondoltam. Megérdemli, hogy szeretettel gon dojjak reá én is, Poldá is.

Az anyám nem volt olyan gyöngye leány, mint gondoltam.

Nem kell pirulnom a születésem miatt.

Az esketési bizonyítvány, amelyről itt a levélben atyám beszél, bizonyosan meg van semmisítve, de ez a levél legalább megerősíti helyzetemet Poldá előtt.

Mit fog Vane mondani, ha megtudja, hogy unokatestvére vagyok, a nagybátyja leánya, az elhunyt Templecombe grótté?

Jövőjén kezdett gondolkozni. Azután a keblébe rejté ezt a levelet, a többit pedig a zsebébe tette. Majd tanulni kezdett.

De nem birt.
A fölfedezés, amelyet Rózsahalomban tett, egészen nyugtalanná tette. Több nap kellett hozzá, míg helyreállt nála a lelki egyensúly.

Ha az anyja sorsára gondolt, akivel oly közös végzete volt neki is, nem birt nyugodni.

S nap nap után mult, anélkül, hogy a fiatal gróf megjelent volna a Mocsárkastélyban, de még csak izenet sem jött. Az ígért tanítónőket, s a cselédet, akiket ígért — nem küldte. S ujra kétkedés ült a szívébe.

Mit akarhat vele Vane, hogy ide hozta ebbe az elhagyatott fészekbe s most, hogy itt van, nem törődik vele.

Néha eszébe jutott, hogy jó volna ott-hagyni rögtön a Mocsárkastélyt s visszazsökné a Wycherly-kastélyba vagy a titkos farmházba. De nem mert, félt, hogy ezzel egészen maga ellen ingerli vagy talán teljesen elidegeníti magától a férjét.

Mikor már a kétkedést tovább nem állhatta, komoly levél irt a férjének. Szigorúság, szemrehányás volt benne. Elmondta benne, hogy kétkedik, hogy azt hiszi, hogy meg akarja csalni, hogy azért hozta ide, hogy lerazza a nyakáról, hogy addig, míg ő távol van, Poldának udvaroljon. Fenyegette, hogy ha egy hét leforgása alatt nem jelenik meg nála, elmegy vissza a Wycherly-kastélyba és viszonyukat nyilvánosságra hozza.

Ez volt az aláírás:
Natalie, Templecombe gréfné.

— Csak ne volnék ennyire fáradt — sóhajtott, mikor befejezte a levelet s lepecsételte. Elvinném még ma este a legközelebbi városba.

Milyen csodálatos az élet. Az én szegény anyám a Rózsahalomról épp így vitte Carefortba a leveleit egy Templecombe gróf nevére czimezve s tizennyolcz év után ugyanezt teszi a leánya.

S mindkét esetben elősmerték a Templecombe grófok, hogy valóságos hitvesük a levélíró. Szeretném tudni egész a végéig egyforma lesz-e a történet s ifjan halok-e meg én is, mint szegény anyám.

Ez a gondolat most, mikor álomszerű merevséget érzett a tagjaiban, egészen természetes volt.

Lefeküdt a szófára, hogy kipihenje magát s a holnap ut fáradalmait könnyen viselhesse el.

Linnét hozott neki virágokat, legyezte, puha vánkosokat tett a feje alá s kijelentette, hogy el fogja kísérni holnap Carefortba.

Álmatlanul telt el ez az éjjel.

Nyugtalanág, kétkedés kínozta.

Nem birt elaludni.

Reggel nagyon korán kelt. Fölöltözött, megette a reggelit, amit Erzsók anyó hozott s azután egyedül akart utnak indulni.

De Linnét hozzászólott.

— Talán hosszú lesz neked ez az ut, kedves Linnét — szólott neki.

— Nem, nem lesz messze, Natalie s veled akarok menni. Követlek. Megengeded tegnap s most már megyek, akármit beszélsz.

A fiatal asszony erre aztán, látva, hogy mily komolyan veszi Linnét a dolgot, nem szólott semmit.

(Folytatása köv.)

Szerkesztői üzenetek.

E. T. J. Szerbia-Vaskapu. A kérdezett csatorna építését G frerer Miklós vállalta el.

R. L. Szeged. Az utóbbi képviselő-választásnál Tisza Lajos grófra 532, Károlyi Gábor grófra 110 szavazatot adatott be. Nem szavazott 642 választó.

Vizállás.

	— július 25.		— július 26.	
	Méter. 0 felett 0 alatt		Méter. 0 felett 0 ala	
M.-Sziget	0-50	—	0-48	—
Szatmár	0-49	—	0-42	—
Tokaj	0-20	—	0-00	—
Szolnok	0-37	—	0-38	—
Szeged	0-64	—	0-72	—
T.-Becse	1-13	—	1-17	—
Csongrád	0-09	—	0-17	—
Gyoma	1-33	—	1-16	—
Námény	—	0-06	—	0-30
Arad	—	0-88	—	0-87

Szegedet érintő vasutak menetrendje.

a) A m. k. államvasutak „SZEDED” állomáson.

Érkezés Budapest felől: 12-28 éjjel sz. v. 1-46 d. u. sz. v. 5-56 este gy. v. 6-57 este sz. v. 5-12 éjjel k. expr.
Szatymazról: 8-8 reggel sz. v.

Indulás Budapest felé: 5-50 reggel sz. v. 9-57 d. e. gy. v. 3-5 d. u. sz. v. 1-50 éjjel sz. v. 7-13 d. e. kel. expr.
Szatymazra: 5-40 este sz. v.

Érkezés Temesvár felől: 9-49 d. e. gy. v. 10-40 d. e. t. v. sz. az 2-31 d. u. sz. v. 7-37 este sz. v. 1-15 éjjel sz. v. 7-7 d. e. k. expr.

Indulás Temesvár felé: 5-30 reggel sz. v. 2-12 d. u. sz. v. 6-2 este gy. v. 12-52 éjjel sz. v. 5-18 reggel k. expr.

b) A m. k. államvasutak „SZEDED-RÓKUS” állomáson.

Érkezés H.-M.-Vásárhely felől: 7-55 reggel v. v. 4-41 d. u. sz. v. 10-30 este t. v. sz. sz.

Indulás H.-M.-Vásárhely felé: 5-00 reggel t. v. sz. sz. 9-59 d. e. sz. v. 6-54 este v. v.

Érkezés Szabadka felől: 7-00 reggel v. v. 11-23 d. e. sz. v. 3-5 d. u. sz. v. 7-40 este sz. v. Pallosról vasár- és ünnepnap 10-10 este sz. v.

Indulás Szabadka felé: 8-15 reggel sz. v. 11-58 d. e. sz. v. 4-51 d. u. sz. v. 8-43 este v. v. Pallosra vasár- és ünnepnap: 1-37 d. u. sz. v.

c) Arad és csanádi vasut „SZEDED” állomáson.

Érkezés Arad felől: 9-30 d. e. sz. v. 12-00 délnben 9-00 este v. v.
Indulás Arad felé: 3-07 éjjel v. v. 2-42 d. u. sz. v.
Mezőhegyes g: 6-10 este t. v. sz. sz.

d) Bács-Bodrogi h. é. vasut „SZEDED-RÓKUS” állomáson.

Érkezés Zenta felől: 9-53 d. e. v. v. 8-03 este v. v.
Indulás Zenta felé: 4-10 reggel v. v. 2-03 d. e. v. v.

Rövidítések magyarázata. A pont előtti szám az órát, a pontutáni a percet jelenti. — sz. v. = személyvonat. gy. v. = gyorsvonat. t. v. sz. az. = tehervonat személyszállítás-sal. v. v. = vegyes vonat. k. expr. = keleti expres. e. || délelött. d. u. = délután.

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

N y i l t t é r .

Dr. Kelemen Dezső

köz- és váltó-ügyvéd,

irodáját

Szegeden, Tisza Lajos-körut és laudon-utca sarkán Dr. Ivánkovics Sándor főügyész ur házában (földszint jobbra) 543-10-1

megnyitotta.

A „szegedi keramit és műteglagyár”-ban

a mai naptól kezdve kitünő minőségű

elsőrendű

ÉPÜLET FALI-TÉGLA

bármily mennyiségben, előnyös áron

kapható.

Megrendelések a helyszínen a gyárvezető-ségnél avagy a tulajdonosoknál Mayer Ferdinánd és fia vaskereskedésében eszközölhetők.
584-3-3

Vese, húgyhólyag, húgydara és köszvénybántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által a

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz. 302-20-11

Hugyhajtó hatásu!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

Főraktár: TÓTH PÉTER urnál Szegeden.

A TITKOT

minden bőrtisztatlanságot és bőrkülvetéseket, mint: mitesszerek, pür-senés, sümör, májfoltok, rosszszagu izzadást eloszlatni lehet, a Bergmann és társától Drezdában készült

Karbol-kátránykén-szappannal

való naponkénti mosás által. 360-20-9

Egy darab ára 30 krajczár.

kapható:

BARCSAY KÁROLY, HIBAY GYÖRGY
VAJDA IMRE ÉS TÁRSA és BOKOR A
urak gyógyszerárakban.

KOLERA elleni ÓVSZERÜL

Kitűnő trencsényi borovicska, cognac, rum és

VÖRÖS BOROKAT,

fertőtlenítésre pedig Carbolsav, Carbolpor, Chlor-mész, vas és rézgálicot olcsó áron ajánl

VAJDA IMRE és TÁRSA

gyógyáru- és illatszerraktára a „Vörös kereszt”-hez

Szegeden, Kárász-utca.

537-3-2

Hirdetmény.

A kun-félegyházi egyesült gőzmalom részvénytársaság az I-ső malma udvarán 90 mm. bel 98 mm. külső átméretű vascsöves **ártezi kutat szándékozik készíttetni**, e végből fölkéretnek az erre vállalkozni kívánók, hogy e tekintetben f. é. augusztus hó 7-ik napjának déli 12 órájáig alulírt igazgatóval értekezni s ajánlatukat írásba foglalva neki beadni sziveskedjenek.

544-2-1

Kelt Kun-Félegyházán, 1892. július 25-én.

Molnár Alajos,
igazgató.

SCHLICK -féle vasöntőde és gépgyár részvénytársaság BUDAPESTEN.

Gyár és Irodák: VI. kerület, külső váci-ut.

Városi iroda és raktár: Podmaniczky-utca 14. Fiók-raktár: Kerepesi-ut 77.

Gőz- és járgánycséplő-készületek

számos első díjakkal kitüntetett

szab. Schlick-féle 2 és 3 vasu ekék,

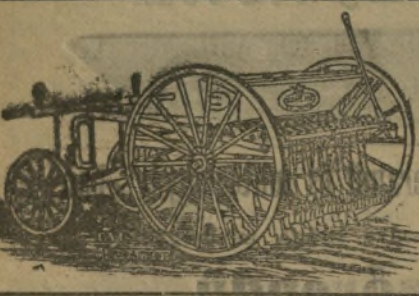
mélyítő- és egytetemes acél-ekék, eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle

egyvasu ekék,

talajmivelő-eszközök,

valamint

Schlick-féleszab. HALADÁS sorbavetőgépek.

Takarmánykészítő gépek, daráló, őrlőmalmok és mindenemű gazdasági gépek; Eredeti amerikai kéveket és marokrákó arató-gépek és fűkaszálgépek szállítható mezei vasutak stb. — Raktár Szegeden: Virág Sándor urnál. Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb áruk. Arjegyék ingyen és bérmentve.

DOERING SZAPPANA a bagolylyal

minőségben fölülmulhatlan, rendkívül megtisztított, neutrális toilette-szappan, lug-főlség, vagy erős szerek nélkül. Fejleszti és állandósítja a bőr szépségét, megfinomítja az arczbőrt, eltávolítja a bőr tisztatlanságait és minden esetre éltetőleg és erősítőleg hat a bőrre és annak működésére.

Más toilette-szappanokkal szemben teljesen ártalmatlan még a

mindent napos használatnál is

ninos korai vénülés, repedezett, vagy vörös kézbr.

A hölgy-toilettehez nélkülözhetlen.

Lágysága folytán szopós és nagyobb gyermekek és rendkívül érzékeny bőri emberek számára orvosilag ajánlatott.

Doering-szappana a bagolylyal olcsó áránál fogva, darabja csak 30 kr.

A világ legjobb szappana.

Darabja 30 krajozárjával kapható.

Doering szappana a bagolylyal kapható a következő üzleteknél: Aigner L., Barossy K., Bokor A., Brandspiegel J., Gál testvérek, Hirth és Galitzer, Krausz M., Till E. Vajda I. és társánál és Keresztes Sándor gyógyszeráránál. — Ausztria-Magyarországi főképviseelő Moisch A. és társa Wien I., Lugeck 3.

Magyar királyi államvasutak.

78,709/92. szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. k. államvasutak küllmühelyei részére a f. évben szükséges 4 csoport mozdony-emelő állvány, 3 kocsi- és szerkocsi emelő állvány szállítása iránt ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

Ezen emelő állványok minőségére nézve a következők szolgáljanak irányadóul:

A mozdony-emelő állványok saját műhelyi szerszámrajzunk XI. füzeté 12. ábrája szerinti méretekkel s ott előirt alkatrészekkel, acél orsó zsinór menetekkel, kovácsolt vas csavaranyával, gördítő kerekkel, az északi főműhelyünkben már használatban levő ilyen emelő állványok mintájára, a kocsi- és szerkocsi-emelő állványok pedig vas szerkezettel egyenként 2 pár futó csigával ellátott vas állványból, mindegyik pár két-két acélból való csavarorsóval és kerék hajtással, valamint 2 db vas keresztgerendából állólag szállítandók; hordképességük 20,000 kgr. csavar orsó közti távolság 3500 mm. az orsó átmérője 65 mm. egyebekben saját műhelyi szerszámrajzunk XI. füzeté 13. ábrája szerint 1750 kgrnyi összsúlyal készitendők.

A mozdony-emelő állvány megközelítő összsúlya az ajánlatban kiteendő.

A szállítási határidő a megrendelés vételétől számított 6 héttel fog kitűzteni.

A szállításra nézve 129,381/92. sz. „általános” feltételek, anyagok és leltári tárgyak szállítása iránt érvényesek, mely feltételek füzeté ép úgy, mint az ériett szerszámrajz-füzet a pályázati határnapig központi anyag és leltár beszerzési szakosztályunknál (Budapest, Andrásy-ut 75. sz. II. emelet) az érték lefizetése mellett megkaphatók, esetleg az érték beküldése után postán megküldetnek, az északi főműhelyünkben használt emelő állványok pedig ugyanott d. e. 8—12. és d. u. 2—6 óráig megtekinthetők.

Minden ajánlattevőről föltételeztetik, hogy a szállítási feltételeket és szabványrajzokat ismeri és elfogadja.

Azon ajánlók, kik részünkre még nem szállítottak, kereskedelmi kamarai bizonyítványt tartoznak ajánlatukhoz csatolni, melyben gyárak szoliditása és szállító képessége igazoltatik.

Ugyanezen hatóság által igazolandó a szállítandó emelő állványoknak használati aképen, hogy a kiállítandó bizonyítványban világosan igazolva legyen, hogy az ajánlott állványok czégnak „Magyarország határán belül létező gyárában vagy műhelyében készülnek.”

Az ajánlatban a fölsorolt föltételek elismerése fölemlitendő.

Az egységi árak bérmentve budapesti központi szertárunkba vagy vidéken levő szállítók által az ott legközelebb fekvő állomásunkra érne, tisztá

vagyis százalékos leengedés nélküli értékben és pedig számokban és betűkben kifejezve jegyzendő be az ajánlatba, külön mindkét féle állványra nézve.

Az ajánlott emelő állványok csak akkor fognak hazai származásúnak tekintetni, ha lajstromozott hazai gyári védjeggyel vannak ellátva, mivégből ezen védjegy az ajánlatban is előtűntetendő.

Továbbá minden kétséget kizáró módon megnevezendő az ajánlatban a gyárhelység illetve műhely, ahol az emelő állványok készíttetni fognak, és föntartjuk magunknak azon jogot, hogy a gyártásnak tényleg a megnevezett helyen való eszközéséről kiküldendő közlegeink által bármikor meggyőződést szerezhessünk.

A fönti kellékek hiányával szerkesztett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlat a borítékon „Ajánlat 78709/92. számhoz emelő állványokra” fölirattal fönt nevezett szakosztályunkhoz czimezve f. évi augusztus hó 20-án déli 12 óráig benyújtandó, vagy posta útján beküldendő.

Bánatpénz gyanánt az ajánlott emelő ajánlati ár szerinti értékének 5%-a készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban f. é. aug. hó 19-én déli 12 óráig a m. k. államvasutak főpénztáránál (Andrásy-ut 75. sz. földszint) letendő, mely a szállítás elnyerése esetén ovadéku is fog szolgálni, eredménytelen pályázat esetén pedig az ez iránti értesítések vissza fog utalványoztatni.

Ajánlattevő köteles az ajánlata fölött hozandó határozat ho atalig zavattosságban maradni.

Föntartjuk végre magunknak a jogot, hogy az ajánlók között, tekintet nélkül az árakra, szabadon váaszthassunk, hogy továbbá tetszés szerinti részmenyiség szállítását is átengedhessük, mely utóbbi esetben ajánlattevő, ha csak az ajánlatban az ellenkezőt világosan ki nem kötötte, köteles ezen részmenyiséget is a megállapított föltételek illetve árak mellett szállítani, végre jogosítva leszünk a czél elérésére bármely más irányu intézkedést is tenni.

A nyertes szállító köteles a munkaképtelenné vált vagy elhalt és nyugdíj igényre nem jogosult alkalmazottainak, illetve ezek családtagjainak segélyezésére létesített alaphoz, a szállítások után érdembe hozott összegnek 10/100 (egy tízed) százalékával hozzájárulni, mely járulék a kifizetés alkalmával fog levonatni.

A szállítási ügyletből eredő minden bélyeg és illeték költségeket a szállító viseli.

A fönti föltételektől eltérő ajánlatok, továbbá olyanok, melyek nem a kitűzött határidőn érkeznek be, végre olyanok, melyekben vakarások fordulnak elő figyelembe nem vétetnek.

Budapest, 1892. július hóban.

Az igazgatóság.

(Utányomat nem díjazatik.)